

“Twee plus twee plus God...”

Abel Albino is arts en stichter van CONIN (Cooperadora para la Nutrición Infantil) in Argentinië. Hij herinnert zich vaak de woorden van de heilige Jozefmaria: “Twee plus twee is vier, maar twee plus twee plus God ...”

6-2-2009

CONIN is op 4 september 1993 opgericht in de Argentijnse stad Mendoza. Er worden op dit moment meer dan 500 kinderen behandeld

met ernstige ondervoeding en zo'n 1.500 met minder ernstige voedingsproblemen. Bovendien is een CONIN-netwerk gecreëerd van 12 centra in Argentinië en Paraguay. Vier nieuwe centra zullen binnenkort worden gestart.

Abel Albino, de oprichter van CONIN, ontvangt steun vanuit het bedrijfsleven en andere instituten, zodat het werk van CONIN kan worden uitgebreid naar andere plaatsen waar deze hulp hard nodig is.

Waarom heeft u dit project opgezet?

Ik studeerde medicijnen in Tucuman en liep mijn co-schap kindergeneeskunde aan de Universiteit van Chili en ging daarna naar Mendoza. Ik trouwde op 32-jarige leeftijd en startte met werken om mijn gezin van een inkomen te voorzien. Toen startte ik ook met

mijn promotieonderzoek, schreef een aantal boeken en vertrok naar Europa om te werken in de moleculaire biologie. Aldaar startte het verhaal van CONIN.

Besloot u om in Europa te werken in de moleculaire biologie om een oplossing te vinden voor het ondervoedingsprobleem bij kinderen?

Ik zag in Europa veel kleine landen die veel macht in de wereld hebben en ik begreep niet dat Argentinië, een groot land rijk aan hulpbronnen, moest lijden onder armoede. Als je in het buitenland woont, zie je alles meer in perspectief; je mist je land en je leert het beter te waarderen. Bovendien begin je je te realiseren dat het ook een beetje afhangt van jezelf ...

Op zekere dag, terwijl ik door de gang van de faculteit liep en dacht aan de moeilijke situatie thuis in

Argentinië, zag ik een krant op de vloer liggen. Uit nieuwsgierigheid pakte ik het op. Er stond een interview in met Moeder Teresa van Calcutta, waarin haar gevraagd werd wat vrede was. Omdat ik mij onrustig voelde, bedacht ik mij dat ik moest lezen wat deze vrouw daarover te zeggen had.

Moeder Teresa antwoordde: “de vrucht van stilte is gebed; de vrucht van gebed is geloof; de vrucht van geloof is liefde; de vrucht van liefde is dienstbaarheid en de vrucht van dienstbaarheid is vrede.”

Deze woorden fascineerden mij. Uiteindelijk vertelde ik mijn baas: “Ik ga terug naar Argentinië. Ik weet dat mijn werk hier zal bijdragen aan de toekomst van de moleculaire biologie, maar eigenlijk ben ik de zoon van een land dat zijn problemen nog moet oplossen. In het diepst van mijn wezen ben ik arts en

het is goed voor mij als ik terugkeer.” Dus keerde ik terug naar Mendoza. Ik wist dat ik “dienstbaar” moest zijn, maar ik wist nog niet hoe of waar.

Enkele jaren later ging ik voor een korte reis terug naar Europa. Ik kreeg daar de kans om de homilie van Johannes Paulus II te horen tijdens de Mis ter gelegenheid van de zaligverklaring van Jozefmaria Escrivá op 17 mei 1992. Hij zei ondermeer: “Zorg voor de armen, voor degenen die in nood zijn”. Deze woorden raakten mij net zoals de woorden van Moeder Teresa. Ik vroeg aan mijn vrouw: “Wie zijn de armen?” Ik dacht in eerste instantie aan kinderen met neurologische problemen en leerproblemen. Ik besloot om mijzelf toe te wijden aan de zorg voor hen.

Weer terug in Mendoza organiseerden we een cursus over deze zaken en we nodigden professor

Ignacio Villaelizar uit Spanje uit. Hij zei tegen ons: “Neem contact op met Monckeberg”. Professor Monckeberg was mijn professor in het Luis Calvo Mackenna Ziekenhuis toen ik een opleiding volgde in de kindergeneeskunde in Chili van 1973 tot 1974. We nodigden hem uit en hij sprak met ons over de oorzaken waardoor een laag IQ kan ontstaan, hoe het kan worden voorkomen en kan worden teruggedraaid. De door mensen te voorkomen oorzaak is ondervoeding. Zo werd ik enthousiast voor dit project.

Hoe leerde u de boodschap van de heilige Jozefmaria kennen en hoe beïnvloedt dat uw persoonlijke en professionele leven?

Zijn boodschap heeft een grote invloed op mijn leven. De heilige Jozefmaria zit achter de twee belangrijke momenten die mij uiteindelijk ertoe brachten zijn weg

te volgen. Ten eerste, toen ik de woorden van Moeder Teresa las, toen ik studeerde aan de Universiteit van Navarra - gesticht door de heilige Jozefmaria. Ten tweede was ik tijdens zijn zaligverklaring in Rome toen ik een toespraak van Johannes Paulus II hoorde.

Daarom kan ik zeggen dat CONIN Gods werk is. Eigenlijk wilde ik een carrière volgen in de moleculaire biologie, dat is wat ik als mens wilde. Maar uiteindelijk ging ik mijzelf wijden aan het verlichten van de gevolgen van de armoede en ondervoeding: dat is wat God wilde. Ik zag dit door Moeder Teresa van Calcutta, paus Johannes Paulus II en de heilige Jozefmaria.

U bent vader van vijf dochters, u leidt een kliniek en u bent de oprichter van CONIN met centra in Argentinië, Paraguay en Gambia. Wat doet u – gezien deze

werkzaamheden – om een innige relatie met God te onderhouden?

De heilige Jozefmaria leerde ons om het leven van een christen midden in de wereld lief te hebben, als iemand met een maatkostuum. Het is een boodschap die ik goed begrijp, omdat het past bij mijn persoonlijkheid.

En God wilde dat ik weduwnaar blijf. Ik voel mijzelf als Don Alvaro del Portillo, opvolger van de heilige Jozefmaria, die zei: “Ik ben het dirigeerstokje in de handen van de dirigent of de kwast in de handen van de schilder.” Wellicht wil God goede werken via mij verrichten. Dus werp ik mij op de zaken die op mijn pad komen met liefde, genegenheid en enthousiasme en probeer ik zo dienstbaar mogelijk te zijn.

Hoe ziet u de toekomst van CONIN?

Als ik denk aan de fantastische groei in de toekomst van CONIN, herinner

ik mijzelf de woorden van de heilige Jozefmaria: “Twee plus twee is vier, maar twee plus twee plus God ...”

Wat motiveert u om dag in dag uit door te werken aan dit project?

Dagelijks draag ik mijn dag op in de Heilige Mis, bid ik de rozenkrans, bezoek ik het Allerheiligste Sacrament en vind ik enkele minuten voor een geestelijke lezing. Het innerlijk leven is als een plant dat water en voedingsstoffen nodig heeft, zodat het vrucht blijft dragen en het enthousiasme van iemand blijft aanhouden. Want als je alleen op je eigen kracht vertrouwt, als je alleen naar de zaken kijkt met menselijke ogen, word je bang. Maar als iemand ernaar streeft om een bovennatuurlijke visie te tonen, ga je vooruit omdat God ons helpt. Of zoals een populair Spaans gezegde: “A quien madruga, Dios ayuda” (“God helpt degene die vroeg opstaat”).

.....

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/twee-plus-twee-plus-god/>
(20-4-2025)